

LIETUVOS RESPUBLIKOS KULTŪROS MINISTRO
IR LIETUVOS RESPUBLIKOS ŽEMĖS ŪKIO MINISTRO
Į S A K Y M A S

**DĖL ETNOGRAFINIŲ KAIMŲ IŠSAUGOJIMO 2011–2013 METŲ
TARPINSTITUCINIO VEIKLOS PLANO PATVIRTINIMO**

2011 m. balandžio 19 d. Nr. ĮV-316/3D-348
Vilnius

Vadovaudamiesi Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. vasario 7 d. protokoliniu pavedimu (protokolo Nr. 8):

1. T v i r t i n a m e Etnografinių kaimų išsaugojimo 2011–2013 metų tarpinstitucinį veiklos planą (pridedama).

2. P a v e d a m e:

2.1. Kultūros ir Žemės ūkio ministerijoms iki 2011 m. birželio 15 d. atrinkti 5 skubiausiai tvarkytinus etnografinius kaimus;

2.2. Kultūros ministerijos Saugomų teritorijų ir paveldo apsaugos skyriui ir Žemės ūkio ministerijos Kaimo plėtros departamento Tautinio paveldo ir mokymo skyriui koordinuoti šio įsakymo vykdymą.

KULTŪROS MINISTRAS

ARŪNAS GELŪNAS

ŽEMĖS ŪKIO MINISTRAS

KAZYS STARKEVIČIUS

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos kultūros ministro ir
Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro
2011 m. balandžio 19 d.
įsakymu Nr. ĮV-316/3D-348

ETNOGRAFINIŲ KAIMŲ IŠSAUGOJIMO 2011–2013 METŲ TARPINSTITUCINIS VEIKLOS PLANAS

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Etnografinių kaimų išsaugojimo 2011–2013 metų tarpinstitucinio veiklos plano (toliau – planas) paskirtis – sudaryti sąlygas išsaugoti etnografinius kaimus, sukurti juose palankią aplinką įvairiapusei kultūrinei, ekonominei ir socialinei plėtrai panaudojant juose išlikusį etninės kultūros paveldą, vietinių gyventojų gyvenimui gerinti ir vietos bendruomenės poreikiams tenkinti.

2. Planas parengtas vadovaujantis Lietuvos Respublikos nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo (Žin., 1995, Nr. 3-37; 2004, Nr. 153-5571) (toliau – NKPAĮ), Etninės kultūros valstybinės globos pagrindų įstatymo (Žin., 1999, Nr. 82-2414) nuostatomis, principiniais Nacionalinės darnaus vystymo strategijos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. rugsėjo 11 d. nutarimu Nr. 1160 (Žin., 2003, Nr. 89-4029; 2009, Nr. 121-5215), tikslais ir vizijomis, taip pat tarptautiniais dokumentais, kuriuose apibrėžtas pasaulio bendruomenės požiūris į architektūros apsaugą ir išdėstytos esminės nuostatos šiuo klausimu – Pasaulio kultūros ir gamtos paveldo apsaugos konvencija (Žin., 2006, Nr. 73-2766), Europos architektūros paveldo apsaugos konvencija (Žin., 1999, Nr. 100-2896) ir atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos Valstybinės kultūros paveldo komisijos 2010 m. balandžio 30 d. sprendimą Nr. S-5 (159) „Dėl Lietuvos medinių statinių ir etnografinių kaimų kultūros išsaugojimo“.

3. Plane vartojama sąvoka:

Etnografinis kaimas – kaimo gyvenamoji vietovė, išlaikiusi tradicinius, istoriškai susiklosčiusius ir būdingus tam regionui etninės kultūros bruožus. Etnografiniai kaimai iš kitų kaimų išsiskiria savitu, itin ryškiu etninės kultūros vertybių kompleksu – etnine architektūra (tradiciniai statiniai ir jų vidaus įranga, sodybų planinė ir erdvinė struktūra, vietovės užstatymo tradicinis pobūdis, ryšys su aplinka ir gyvąja tradicija (bendruomenės gyvenimas, ūkininkavimo tradicijos, verslininkystė, amatininkystė, tautodailė, folkloras, žinija). Etnografiniai kaimai nuo kitų Lietuvos kaimų skiriasi ūkinio, socialinio, kultūrinio gyvenimo sąlygomis ir ribotomis plėtos galimybėmis, todėl būtina savita jų išsaugojimo ir plėtos koncepcija.

Kitos plane vartojamos sąvokos atitinka plano 2 punkte nurodytuose įstatymuose vartojamas sąvokas.

II. APLINKOS ANALIZĖ

4. 2003–2006 m. buvo vykdoma Lietuvos etnografinių kaimų išlikimo ilgalaikė programa (toliau – Programa), patvirtinta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2003 m. rugsėjo 16 d. nutarimu Nr. 1171 (Žin., 2003, Nr. 89-4033). Įgyvendinant šią Programą pagal Lietuvos 2004–2006 metų bendrojo programavimo dokumento (BPD) priemones „Kaimo vietovių pritaikymo ir plėtos skatinimas“, „Kaimo turizmo ir amatų skatinimas“ buvo numatyti specialieji tinkamumo kriterijai skiriant paramą, jeigu planuojama investuoti į etnografinių kaimų išsaugojimą ir plėtrą. Taip pat Žemės ūkio ministerija iš Kaimo rėmimo programos skyrė lėšų moksliniams, šviečiamiesiems renginiams ir vietinių užimtumo iniciatyvų projektams: „Kaimo turizmo pramogų ir rekreacinės veiklos plėtra puoselėjant Dzūkijos

regiono senovinius amatus ir papročius“, „Aukštaitijos, Dzūkijos, Suvalkijos, Žemaitijos etniniai ypatumai, kulinarinis paveldas, amatai“ ir kt. Finansuotas taikomas mokslinis tyrimas „Priemonių etnografinių kaimų gyvybingumui palaikyti parengimas“. Buvo iškelti du pagrindiniai uždaviniai: atskleisti etnografinių kaimų ekonominių, socialinių ir demografinių problemų sprendimo galimybes ir numatyti priemones tradiciniam ūkininkavimui skatinti, aplinką tausojantiems žemdirbystės metodams diegti ir alternatyvioms pajamoms didinti etnografiniuose kaimuose. Taikomąjį tyrimą atliko Lietuvos žemės ūkio universitetas.

5. Programai įgyvendinti valstybės biudžeto lėšų nebuvo skirta. Programa pasibaigė 2006 m. ir joje iškelti tikslai ir siekiami rezultatai nebuvo įgyvendinti.

6. Vadovaujantis NKPAĮ parengtos Privačios nuosavybės – prieinamų visuomenei lankyti valstybės saugomų nekilnojamojo kultūros paveldo objektų tvarkomųjų paveldosaugos darbų išlaidų kompensavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. balandžio 20 d. įsakymu Nr. ĮV-157 (Žin., 2005, Nr. 53-1815; 2006, Nr. 101-3920), Kompensacijos apskaičiavimo ir išmokėjimo už veiklos apribojimus skelbiamų saugomais nekilnojamojo kultūros paveldo objektų valdytojams taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. ĮV-238 (Žin., 2005, Nr. 76-2764), ir Saugomų kultūros paveldo objektų užkonservavimo išlaidų kompensavimo jų valdytojams taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2005 m. birželio 9 d. įsakymu Nr. ĮV-239 (Žin., 2005, Nr. 76-2765).

7. Kultūros vertybių apsaugos departamento prie Kultūros ministerijos direktoriaus 2004 m. vasario 20 d. įsakymu Nr. Į-35 „Dėl etnoarchitektūros vertinimo kriterijų ir tvarkos patvirtinimo“ (Žin., 2004, Nr. 40-1320) patvirtinti Etnoarchitektūros vertinimo kriterijai ir tvarka, tačiau kriterijus būtina koreguoti ir tobulinti, nes jų esamas teisinis reguliavimas nebeatitinka NKPAĮ numatyto teisinio reguliavimo. Būtinai turi būti parengta lengvatinių paskolų (prieš tvarkymo darbus) ir kompensacijų (po tinkamai atliktų darbų) sistema. Žmonės, tvarkantys savo etnografines sodybas ar kaimus, turi būti suinteresuoti. Šiuo metu veiksmingiausias yra ekonominis suinteresuotumas.

8. Vadovaudamasis NKPAĮ 5 straipsnio 10 dalies 5 punktu ir įgyvendindamas Medinės architektūros paveldo išsaugojimo 2008–2010 metų programos įgyvendinimo priemonių plano, patvirtinto Lietuvos Respublikos kultūros ministro 2008 m. sausio 14 d. įsakymu Nr. ĮV-30 (Žin., 2008, Nr. 15-536), 3.2 priemonę, Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos atliko medinės architektūros paveldo objektų stebėseną (toliau – medinio paveldo stebėseną). Remiantis stebėsenos metu surinktais duomenimis, nustatytas etnografinių kaimų paveldosauginis statusas, teritorinis pasiskirstymas, aplinkos būklė, statinių būklė ir jų paskirtys, įvertinti saugotiniuose teritorijose esantys kaimai:

8.1. Remiantis medinio paveldo stebėsenos duomenimis, iš 43 Kultūros vertybių registre registruotų etnografinių kaimų 23 kaimai patenka į saugomas teritorijas: Aukštaitijos, Dzūkijos ir Žemaitijos nacionaliniuose parkuose – 14; Trakų istoriniame nacionaliniame parke – 1 (Senujų Trakų kaimo istorinė dalis); regioniniuose parkuose – 4 (Anykščių, Labanoro ir Sirvėtos regioniniame parke); Dieveniškų istoriniame regioniniame parke – 3; kitose saugomose teritorijose – 1 (Raigardo kraštovaizdžio draustinyje yra Švendubrės 120 sodybų etnografinis kaimas, Druskininkų sav.). Pagal paveldosauginį statusą 40 vertybių yra registruotos Kultūros vertybių registre; 2 vertybės – paskelbtos valstybės saugomomis; 1 vertybė – inicijuota skelbti valstybės saugoma. Šiuo metu nėra nė vieno etnografinio kaimo, paskelbto savivaldybės saugomu. Taip pat į Kultūros vertybių registrą įrašyti etnografiniai kaimai ir gyvenvietės neturi iki galo sutvarkytų apskaitos dokumentų. Be to, visų statinių, esančių etnografiniuose kaimuose, valdytojai yra privatūs fiziniai asmenys. Dėl šios priežasties medinio paveldo stebėsenos metu apie etnografinių kaimų statinių valdytojus duomenys nebuvo rinkti. Todėl būtina numatyti priemones dėl apskaitos dokumentų, metodines pagalbos priemones (seminarus, mokymus, konsultacijas ir kt.) duomenims surinkti apie etnografinių kaimų statinių valdytojus, jų ketinimus ir problemas gyvenant saugotiname statinyje.

8.2. Nustatyta, kad etnografinių kaimų statiniai dažnai pritaikomi poilsiui, nyksta tradicinė gyvensena, todėl prarandami etnografinių kaimų planinės struktūros elementai. Dėl šios priežasties ūkiniai ir pagalbiniai pastatai nenaudojami sparčiai nyksta. Ypač pastebima kluonų nykimo tendencija ir beveik visų jų būklė bloga arba labai bloga. Etnografiniuose kaimuose, kurie nepatenka į saugomas teritorijas, daugėja prie aplinkos nederančių pastatų.

9. Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos 2010 m. balandžio 30 d. sprendime Nr. S-5 (159) akcentuojama, kad per pastaruosius penkerius metus bendra fizinė Lietuvos etnografinių kaimų būklė pablogėjo.

10. Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2008 m. balandžio 17 d. nutarimu Nr. 351 „Dėl asbesto šalinimo programos patvirtinimo“ (Žin., 2008, Nr. 48-1777) yra patvirtinusi Asbesto šalinimo programą, tačiau šioje programoje nėra numatytas etnografinių kaimų asbesto turinčių šiferinės stogų dangos pakeitimas regioninės architektūros tradicijas atitinkančia stogų danga. Dauguma etnografiniuose kaimuose gyvenančių gyventojų yra senyvo amžiaus ir gauna mažas pajamas, todėl neišgali šios dangos pakeisti į būdingą etnografiniam kaimui.

11. Įgyvendinant Tautinio paveldo produktų apsaugos, jų rinkos ir amatų plėtros 2008–2015 metų programą, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008 m. liepos 16 d. nutarimu Nr. 775 (Žin., 2008, Nr. 90-3601), 2009 m. Lietuvos agrarinės ekonomikos institutas atliko Tradicinių amatų centrų steigimo etnografiniuose kaimuose ir sodybose plėtros studiją. Šios studijos duomenimis pagal gyventojų skaičių gyvybingiausi yra Alytaus ir Vilniaus apskričių etnografiniai kaimai, tačiau nėra darbingo amžiaus gyventojų, išlikusių gyvųjų tradicijų arba gyventojai nepajėgūs atgaivinti ir tęsti jų. Problemiška yra ir prasta pastatų būklė, neišspręstas kai kurių pastatų nuosavybės klausimas, nepakankamai geras kaimų pasiekiamumas. Sudėtingą demografinę situaciją etnografiniuose kaimuose pabrėžia ir ekspertai. Aukštaitijos nacionalinio parko direkcijos darbuotojai nurodė, kad tik Kretuonių kaime būtų tikslinga steigti tradicinių amatų centrą, kuriame būtų galima plėtoti tradicinius amatus. Kituose etnografiniuose kaimuose dažniausiai iš galimų veiklų minimas kaimo turizmas. Todėl tikslinga būtų atgaivinti ir tęsti tradicijas ir, atsižvelgiant į dar likusių suinteresuotų ir darbingo amžiaus žmonių skaičių, steigti tradicinių amatų centrus kiekvieno etnografinio regiono teritorijoje esančiame saugotiname etnografiniame kaime.

12. Etnografiniai kaimai yra unikalūs mūsų etninės kultūros paveldas, tačiau jo potencialo pritaikymas turizmui kol kas nėra išnaudotas. Daugelis etnografinių kaimų yra turizmui plėtoti patraukliosiose vietovėse, todėl sutvarkius etnografines sodybas būtų sudarytos sąlygos jas panaudoti turizmo reikmėms, įtraukti į turistinius maršrutus bei pritraukti užsienio ir vietinius turistus. Tradicinį kraštovaizdį doko elektros stulpai, telefoninio ryšio bokštai, kurie dažniausiai statomi privačiuose žemės sklypuose. Kita tendencija yra tai, kad dalis etnografinių sodybų tampa miesto gyventojų poilsiavietėmis. Savarankiškai pritaikant pastatus rekreacijai, dorkomas etnografinių kaimų etninės architektūros vaizdas, statomi nauji statiniai dažnai neatitinka vietos tradicijų.

13. Trūksta koordinavimo sprendžiant etnografinių kaimų problemas, nacionalinio biudžeto ir Europos Sąjungos lėšų racionalaus panaudojimo klausimus.

III. PLANO TIKSLAS IR UŽDAVINIAI

14. Plano tikslas – sudaryti teises ir ekonomines sąlygas išsaugoti pagal vertinimo kriterijus atrinktus etnografinius kaimus.

15. Plano uždaviniai:

15.1. tobulinti teisės aktus, reglamentuojančius kultūros paveldo vietovių – etnografinių kaimų išsaugojimą;

15.2. sukaupiti, išanalizuoti ir apibendrinti duomenis apie atrinktų prioritetinių 5–7 etnografinių kaimų būklę;

15.3. atlikti būtinus parengiamuosius darbus atrinktuose prioritetiniuose 5–7 etnografiniuose kaimuose;

- 15.4. skatinti tradicinį gyvenimo būdą ir tradicinius amatus etnografiniuose kaimuose;
15.5. populiarinti etnografinius kaimus ir jų vertybes.

IV. REZULTATO IR PRODUKTO VERTINIMO KRITERIJAI IR JŲ REIKŠMĖS

Vertinimo kriterijaus kodas	Vertinimo kriterijaus pavadinimas	2011-ųjų metų	2012-ųjų metų	2013-ųjų metų
R-01-01-01	Plano tikslo: Parengtų teisės aktų skaičius;	3		
R-01-01-02	Parengtų etnografinių kaimų statiniams reikalingų tvarkybos darbų projektų skaičius;		3	3
R-01-01-03	Tradicinių amatininkų ir atrinktų etnografinių kaimų statinių valdytojų, dalyvavusių mokymuose ir seminaruose, skaičius;		15	20
R-01-01-04	Asmenų, gavusių kompensacijas už etnografinių kaimų statinių restauravimą, skaičius;			5
P-01-01-01	1-ojo uždavinio: Posėdžių, aptarimų, kreipimųsi į kitas institucijas skaičius;	2	2	2
P-01-02-01	2-ojo uždavinio: Atrinktų etnografinių kaimų, apie kurių statinių valdytojus surinkta informacija (oficialioji juridika), skaičius;	5	3	4
P-01-03-01	3-iojo uždavinio: Etnografinių kaimų, kuriems sudarytas restauruotinių statinių sąrašas, skaičius;		4	3
P-01-03-02	Etnografinių kaimų, kuriuose inventorizuoti asbesto turintys statiniai, skaičius;		5	2
P-01-03-03	Pravestų seminarų ir mokymų etnografinių kaimų statinių valdytojams ir tradicinių amatų meistrams, skaičius;		2	1
P-01-04-01	4-ojo uždavinio: Finansuotų projektų skaičius;		2	2
P-01-05-01	5-ojo uždavinio: Parengtų ir išleistų etnografinius kaimus populiarinančių leidinių skaičius.		1	1

V. PLANO ĮGYVENDINIMAS IR FINANSAVIMAS

16. Už šio plano įgyvendinimą atsakingos Lietuvos Respublikos kultūros ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija. Įgyvendinant planą dalyvauja Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos ir Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos.

17. Planą įgyvendinančios institucijos Strateginio planavimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. birželio 6 d. nutarimu Nr. 827 (Žin., 2002, Nr. 57-2312; 2010, Nr. 102-5279), nustatyta tvarka kasmet atsiskaito plano koordinatoriui už plano įgyvendinimą praėjusiais ataskaitiniais metais.

18. Plano koordinatorius kasmet iki kovo 1 d. pateikia išsamią ataskaitą Lietuvos Respublikos Vyriausybei apie plano priemonių įgyvendinimą.

19. Finansavimo šaltiniai – Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto, savivaldybių biudžetų, Europos Sąjungos ir kitos lėšos.

20. Plano įgyvendinimo priemonės pateiktos priede.

Etnografinių kaimų išsaugojimo 2011–2013 metų
tarpinstitucinio veiklos plano priedas

ETNOGRAFINIŲ KAIMŲ IŠSAUGOJIMO 2011–2013 METŲ TARPINSTITUCINIO VEIKLOS PLANO ĮGYVENDINIMO PRIEMONĖS

Eil. Nr.	Plano uždaviniai	Priemonės	Atsakingas vykdytojas	Vykdyto terminas (metai)/ Preliminarus lėšų poreikis (tūkst. litų)		
				2011	2012	2013
1.	Tobulinti teisės aktus, reglamentuojančius kultūros paveldo vietovių – etnografinių kaimų išsaugojimą	1.1. Patikslinti saugotinių etnografinių kaimų ir sodybų (etnoarchitektūros) vertinimo kriterijus	Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	-
		1.2. Patikslinti teisės aktus, supaprastinant juose kompensavimo, avansavimo ir (ar) skatinimo tvarkas asmenims už tvarkomuosius paveldosaugos darbus suteikiant prioritetą etnografiniams kaimams	Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	-
		1.3. Rengiant asbesto šalinimo programos įgyvendinimo teisės aktus numatyti, kad, teikiant valstybės paramą asbesto gaminių šalinimui, etnografinių kaimų statiniuose esantys asbesto gaminiai būtų keičiami regionui būdingomis tradicinėmis medžiagomis	Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	-
2.	Sukaupti, išanalizuoti ir apibendrinti duomenis apie atrinktų prioritetinių 5–7 etnografinių kaimų būklę	2.1. Parengti skubiausiai tvarkytinų etnografinių kaimų sąrašą ir pagal nustatytus vertinimo kriterijus atrinkti prioritetinius 5–7 etnografinius kaimus	Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija	-	-	-
		2.2. Surinkti informaciją apie atrinktų prioritetinių 5–7 etnografinių kaimų statinių esamą būklę	Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	40 (Valstybės biudžeto lėšos)	40 (Valstybės biudžeto lėšos)
		2.3. Patikslinti skubiausiai tvarkytinų etnografinių kaimų statinių duomenis Kultūros vertybių registre (pirmiausia, atrinktų prioritetinių 5–7 etnografinių kaimų)	Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	-
3.	Atlikti būtinus parengiamuosius	3.1. Nustatyti atrinktų prioritetinių 5–7 etnografinių kaimų	Kultūros paveldo	-	200	300

Eil. Nr.	Plano uždaviniai	Priemonės	Atsakingas vykdytojas	Vykdymo terminas (metai)/ Preliminarus lėšų poreikis (tūkst. litų)		
				2011	2012	2013
	darbus atrinktuose prioritetuose 5–7 etnografiniuose kaimuose	tvarkybos pobūdį ir parengti šių etnografinių kaimų statiniams reikalingus tvarkybos darbų projektus	departamentas prie Kultūros ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija		(Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų lėšos, valstybės biudžeto lėšos)	(Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų lėšos, valstybės biudžeto lėšos)
		3.2. Organizuoti tradicinių amatų mokymus amatininkams, reikalingus etnografinių kaimų tvarkybos darbams atlikti, atrinktų 1–3 etnografinių kaimų vietose	Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija	-	50 (Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų lėšos, valstybės biudžeto lėšos)	50 (Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų lėšos, valstybės biudžeto lėšos)
		3.3. Nustatyti ir inventorizuoti etnografiniuose kaimuose asbesto turinčius statinius	Lietuvos Respublikos aplinkos ministerija, Kultūros paveldo departamentas prie Kultūros ministerijos	-	-	-
4.	Skatinti tradicinį gyvenimo būdą ir tradicinius amatus etnografiniuose kaimuose	4.1. Atlikti atrinktų 5–7 etnografinių kaimų gyventojų gyvenimo kokybės analizę ir išanalizuoti etnografiniuose kaimuose vykdomą ūkinę veiklą	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija	-	20 (valstybės biudžeto lėšos)	20 (valstybės biudžeto lėšos)
		4.2. Finansuoti tradicinių amatų plėtros atrinktuose 5–7 etnografiniuose kaimuose projektus	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	200 (Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų lėšos)
5.	Populiarinti etnografinius kaimus ir jų vertybes	5.1. Finansuoti informacinius ir edukacinius leidinius apie etnografinius kaimus	Lietuvos Respublikos kultūros ministerija,	-	10 (valstybės	10 (valstybės

Eil. Nr.	Plano uždaviniai	Priemonės	Atsakingas vykdytojas	Vykdymo terminas (metai)/ Preliminarus lėšų poreikis (tūkst. litų)		
				2011	2012	2013
			Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija		biudžeto lėšos)	biudžeto lėšos)
		5.2. Pateikti informaciją apie etnografinius kaimus Nacionalinėje turizmo informacijos sistemoje	Valstybinis turizmo departamentas prie Ūkio ministerijos, Lietuvos Respublikos kultūros ministerija	-	-	-
		5.3. Surengti ataskaitinę konferenciją apie etnografinių kaimų išsaugojimo programos įvykdymą	Lietuvos Respublikos kultūros ministerija, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija	-	-	10 (valstybės biudžeto lėšos)
Iš viso:				0,00	320	630